

Rättsinformationsförordning;

utfärdad den 25 mars 1999.

Regeringen föreskriver följande.

SFS 1999:175

Utkom från trycket
den 13 april 1999

Ett offentligt rättsinformationssystem

1 § I syfte att tillförsäkra den offentliga förvaltningen och enskilda tillgång till grundläggande rättsinformation i elektronisk form skall det finnas ett offentligt rättsinformationssystem.

Rättsinformationssystemet skall föras med hjälp av informationsteknik och finnas tillgängligt genom ett allmänt nätverk. Innehållet i systemet skall vara tillgängligt på ett enhetligt sätt.

2 § I denna förordning föreskrivs

1. vilket innehåll rättsinformationssystemet skall ha (3–9 §§),
 2. vem som har informationsansvar (10–14 §§),
 3. vem som skall samordna systemet (15–19 §§), och
 4. vilken information som skall finnas tillgänglig utan avgift (20 §).
- Dessutom finns bestämmelser om personuppgifter (21–23 §§).

Obligatoriskt innehåll

Föreskrifter

3 § Rättsinformationssystemet skall innehålla

1. Svensk författningssamling som den kungörs,
2. referensregister över författningar i Svensk författningssamling, och
3. grundförfattningarna i Svensk författningssamling i deras lydelse med införda ändringar.

En bestämmelse i Svensk författningssamling som upphävs skall sparas elektroniskt på ett sådant sätt att det blir möjligt att få fram grundförfattningarna i deras lydelse med införda ändringar vid tidigare tidpunkter.

4 § Rättsinformationssystemet skall innehålla de gällande förordningar som kungörs i andra författningssamlingar än Svensk författningssamling.

Systemet skall även innehålla sådana gällande föreskrifter som är beslutade av myndigheter under regeringen och som skall kungöras enligt lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar. När föreskrifter som har beslutats av myndigheter under regeringen återges elektroniskt skall

de uppfylla de krav som anges i lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar och i författningssamlingsförordningen (1976:725).

De författningar som avses i första och andra styckena skall återges i den form som de kungörs.

Förarbeten m.m.

5 § Rättsinformationssystemet skall innehålla

1. ett referensregister över de statliga kommittéerna med uppgift om regeringsbeslut, ledamöter och arbetsplaner,
2. kommittédirektiv,
3. förordningsmotiv,
4. utredningsbetänkanden som publiceras i Statens offentliga utredningar (SOU) och i departementsserien (Ds), och
5. regeringens propositioner.

Svensk rättspraxis

6 § Rättsinformationssystemet skall innehålla uppgifter om vägledande avgöranden från Högsta domstolen, Regeringsrätten, hovrätterna, kammarrätterna, Arbetsdomstolen, Marknadsdomstolen och Patentbesvärslagen. Domstolarna prövar själva om ett avgörande är att bedöma som vägledande.

Av uppgifterna skall det framgå vilken fråga som har prövats. Dessutom skall domstol, målnummer och datum för avgörandet anges.

7 § Rättsinformationssystemet skall innehålla uppgifter om sådana vägledande avgöranden i förvaltningsärenden från centrala statliga myndigheter under regeringen som är av betydelse för allmänheten och som inte kan överklagas. Myndigheterna prövar själva om ett avgörande uppfyller dessa förutsättningar.

Av uppgifterna skall det framgå vilken fråga som har prövats. Dessutom skall myndighet, diarienummer och datum för avgörandet anges.

Internationellt material

8 § Rättsinformationssystemet skall innehålla referat av avgöranden från den europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna. Systemet skall även innehålla överenskommelser som skall publiceras i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ).

Övrigt innehåll

9 § Rättsinformationssystemet får utöver vad som framgår av 3–8 §§ innehålla annan rättslig information. Den samordningsmyndighet som avses i 15 § och det offentliga organ som förfogar över viss information får komma överens om att informationen skall ingå i systemet.

Om kommunala föreskrifter ingår i systemet enligt första stycket, skall de uppfylla kraven i 4 § andra stycket.

Informationsansvar

10 § Informationsansvar enligt denna förordning innebär en skyldighet att se till att informationen görs elektroniskt tillgänglig och sprids. Informationsansvaret innebär vidare ansvar för säkerheten i det egna informationssystemet och en skyldighet att se till att informationen är aktuell, tillförlitlig och i övrigt uppfyller kraven enligt förordningen.

11 § Regeringskansliet är informationsansvarig myndighet för sådan information som avses i 3, 5 och 8 §§.

För sådana föreskrifter som avses i 4 § är den myndighet informationsansvarig som ger ut den författningssamling där föreskriften kungörs.

12 § Domstolsverket är informationsansvarig myndighet för sådan information som avses i 6 §. När det gäller sådan information som avses i 7 § är den myndighet som fattat avgörandet informationsansvarig.

13 § I de fall som avses i 9 § är det offentliga organ som förfogar över informationen informationsansvarigt.

14 § Om det finns särskilda skäl får samordningsmyndigheten på begäran av den informationsansvariga myndigheten överta ansvaret.

Samordning

15 § Regeringskansliet skall vara samordningsmyndighet för rättsinformationssystemet.

16 § Samordningsmyndigheten skall

- samordna frågor om standardisering i rättsinformationssystemet,
- ansvara för sammanlänkning av de deltagande databaserna,
- sköta praktisk samordning och gemensamma driftsfrågor,
- träffa avtal med dem som vill delta i systemet enligt 9 §,
- avgöra om den obligatoriska informationen uppfyller kraven enligt denna förordning och ge anvisningar om kraven inte är uppfyllda,
- ge råd till de deltagande offentliga organen,
- bevaka gemensamma säkerhetsfrågor, och
- anordna årliga möten med systemets användare.

Samordningsmyndigheten får när det gäller obligatorisk information besluta att en informationsansvarig myndighet skall använda viss standard för märkning, strukturering och sökning av informationen.

17 § Om det finns särskilda skäl får samordningsmyndigheten medge undantag från en informationsansvarig myndighets skyldighet att göra sådan information som avses i 4, 6 och 7 §§ tillgänglig.

18 § Inom samordningsmyndigheten skall det finnas ett råd med högst 14 ledamöter. Regeringskansliet, Domstolsverket och Statskontoret skall vara representerade i rådet. Dessutom skall ytterligare fem informationsansvariga myndigheter som regeringen bestämmer vara representerade för en viss tid.

Om riksdagen, landsting eller kommuner deltar i rättsinformationssystemet med stöd av 9 §, skall de erbjudas fast representation i rådet. Landsting och kommuner skall i sådana fall representeras av Landstingsförbundet respektive Svenska Kommunförbundet.

Samordningsmyndigheten skall meddela närmare bestämmelser om formerna för rådets beslutsfattande.

19 § Innan samordningsmyndigheten fattar beslut som är av principiell betydelse för dem som deltar med information i rättsinformationssystemet skall samråd alltid ske med det råd som avses i 18 §.

Samordningsmyndigheten får delegera till rådet att på samordningsmyndighetens vägnar sköta de uppgifter som avses i 16 och 17 §§.

Information som skall finnas tillgänglig utan avgift

20 § Den information som avses i 3–5 och 8 §§ skall finnas tillgänglig utan avgift.

Personuppgifter

21 § Den myndighet som har informationsansvar enligt denna förordning är personuppgiftsansvarig enligt personuppgiftslagen (1998:204) för den behandling av personuppgifter som myndigheten ansvarar för.

22 § I fråga om referensregister över de statliga kommittéerna får uppgifter anges om namn, titel, kön och förordnandetid för ledamöter, sekreterare, experter och sakkunniga. När det gäller representanter för de politiska partierna får även partibeteckning anges. Referat enligt 8 § får innehålla de namn och övriga personuppgifter som finns i avgörandena. I uppgifter enligt 6 och 7 §§ får det inte förekomma uppgifter som direkt kan hänföras till en fysisk person som är i livet.

När det gäller övrigt obligatoriskt innehåll får personuppgifter anges i den mån detta görs i motsvarande tryckta publikationer. Personnummer får dock aldrig förekomma i rättsinformationssystemet.

23 § De personuppgifter som finns i rättsinformationssystemet får föras över till en stat som inte ingår i Europeiska unionen eller är ansluten till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 maj 1999. Skyldigheten att genom rättsinformationssystemet göra sådan information som avses i 3–8 §§ tillgänglig inträder den 1 juli 2000. För länsstyrelser inträder dock skyldigheten den 1 januari 2001.

2. Genom denna förordning upphävs förordningen (1980:628) om rättsdatasystemet.

På regeringens vägnar

SFS 1999:175

LAILA FREIVALDS

Birgitta Eilemar
(Justitiedepartementet)

